

ner Kroner vare Penge, der gik ud af Statskassen, og at den Skat, Statskassen nu udskrev, var en Skat til Statskassens Nytte og Fordel og ikke nogen kommunal Skat til den ene eller den anden Kommunes Nytte. Ganske den samme og rigtige Opfattelse vilde man jo have, hvis man gik den Vej, som det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) var inde paa i Dag, nemlig i Stedet for at give Kommunerne kontant Tilskud da at lade Staten paatage sig nogle af deres Udgifter; saa vilde det ikke falde nogen ind at sige, at det, der da foregaar ved, at Staten for at skaffe Penge dertil udskriver en Formue- og Lejlighedsskat, i Virkeligheden er at paalægge nogle af dens Borgere i en Kommune at svare Skat til Borgerne i en anden Kommune. Jeg tror, at hele dene Opfattelse i Virkeligheden bunder i, at man opfatter Danmark som et Forbund af 1100 Kommunalstater, saaledes at man nøje skal passe paa, at den ene ikke faar for megen Fordel fra den anden. Det, som foregaar her, er slet og ret, at Staten drager ny Opgaver ind under sig, at Staten siger og erkender, at det er dens Opgave at yde Tilskud til Kommunerne, til de forskellige Udgifter, disse have, hvilket Tilskud ganske naturligt saa maa komme Kommunerens nuværende Skatteydere til gode, og for at opfylde denne Statsakt gaa vi den Vej, at vi udskrive hos alle Landets Borgere en Indkomst- og Formueskat til Staten. Det kan paa ingen Maade med Rette siges, at f. Eks. Københavns Kommune eller Købstadkommunerne lide nogen Skade ved dette Forslag. Det kan paa ingen Maade siges, at nogle af disse Kommuner komme til at udrede mere, end rimeligt kunde være. Thi man maa jo dog holde sig for Øje, at det ikke er Kommunerne som Kommuner, hvem Udredelsen bliver paalignet, men derimod Indbyggerne i Kommunerne og ikke i deres Egenskab af kommunale Borgere, men netop i deres Egenskab af Statsborgere, det kan jo ikke være anderledes. Naar en ny Statskat skal udskrives, maa den udskrives uden Hensyn til de kommunale Grænser, udskrives saaledes, at der, hvor de Skatteobjekter ere, som Skatten skal naa, der maa ogsaa Skatten frem, men selvfølgelig

i sin Helhed gaa ind i Statskassen. I Virkeligheden søger man altsaa ikke at skjule det, som foregaar. Det, som foregaar, foregaar klart og tydeligt uden Omsvøb for alles Øjne, og der er heller ikke, som det er blevet sagt, noget Omsvøb deri, at de direkte Skatter ligesom hidtil først skulle indbetales til Staten og saa gaa ud omkring til Kommunerne. Det vilde først blive Omsvøb, synes det mig, hvis man vilde lade Kommunerne opkræve disse Skatter direkte. Det vilde maaske ikke blive Omsvøb med Hensyn til Land- og Ligningsskatten; der kunde man maaske lige saavel gaa den Vej at lade Kommunalbestyrelserne opkræve den. Men hvis man vilde lade Amtskommunerne opkræve den Del af Gammelskatten, som de skulde have, og lade Sognekommunerne opkræve den Del af Bygningsafgiften, som de skulde have, saa vilde Resultatet i Virkeligheden blive et Omsvøb, thi saa vilde Resultatet blive, at alle disse Skatteydere, som skulle svare Gammelskat og Bygningsafgift, maa gaa til to forskellige Steder for at aflevere den samme Skat, idet Statskassen jo endnu skulde have $\frac{1}{8}$ af Bygningsafgiften og endnu skulde have $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten. Med Hensyn til Indbetalingen af de direkte Skatter til Staten forvolder man for saa vidt ikke et eneste Menneske, hvor i Landet det end er; nogen større Ulejlighed; end det ellers vilde have, thi de skulde dog betale Land- og Ligningsskat og skulle altsaa fremdeles gaa op paa Amtstuen, de have ogsaa andre Skatter at betale og skulle altsaa derop alligevel.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) egentlig havde Ret, naar han mente, at denne Lov, for saa vidt Land- og Ligningsskatten angik, vilde kunne komme til at paavirke den politiske Valgret. Jeg tror, at det efter Loven maa være ganske klart, at det er Statskassen, som vedbliver at eje disse Skatter, Statskassen, til hvem disse Skatter gaa ind, og at den Anvendelse, som Statskassen gør af disse Skatter, i og for sig maa være dem ganske ligegyldig og uvedkommende. I saa Henseende har den ærede Finansminister utvivlsomt Ret i, at de direkte Skatter ikke umiddelbart ere overførte, men at de kun danne den